

„POKROK“ vychádza každý piatok.

Adresa pre všetky zásielky:

Jozef Teslík Uh. Skalica (Szakolca).

Oznamy (inzeráty) účtujú sa levne a
platia sa vopred.

POKROK.

Predplatné poštou:

Na celý rok 2 kor. — Na pol roku
1 kor. — Jednotlivé čísla v expedícii
a pri zásielkach najmenej 20 výtiskov
stojí 2 hal.Predplatné do cudzozemska 5 kor.
Bezmenné a nevyplatené dopisy sa ne-
prijímajú.

Týždenník venovaný ku poučeniu a vzdelaniu slovenského ľudu.

==== Rusko-japonská válka na ďalekom východe. ====

Krvavé boje pred Port-Arturom.

Po 5 dňovom zúrivom boji vzali Japonci Kinčau pred Port-Arturom.

Zprávy o válke pri Kinčau:

Toto miesto leží na zemskej užine pred Port-Arturom. Rusi bránili húževnate svoje posície. Rusov stálo v poli 10.000, Japoncov asi 40.000. Pri Kinčau je pruh zeme ktorý zo sucha vedie k Port-Arturu, taký úzky, že s vrškov vidno more na dve strany. Každý z týchto vrškov bol strašne opevnený, násypami, zákopami, obsadený artillériou. Za každý kúsok zeme museli Japonci krvavo bojovať, bojoval muž proti mužovi. Japonci padali jako muchy, keď škriabali sa hore na vršky.

Japonské lode strielali s oboch strán na ruské posície, a sotva by boli Japonci Kinčau dobyli, keby nie pomoci loďstva, ktoré Rusom do chrbáta strielalo.

Jedenást krát boli Japonci odrazení, aj po trinásty raz hnali generáli svoje vojsko k novému útoku, šlapajúc sa po tisícoch mrtvolách.

Až zasiahly do boja japonské lode, len potom boli ruské rady prelomené, a tieto začali do ďalších opevnení ustupovať.

TELEGRAMY.

Londýn: V boji pri Kinčau padlo 3500 Japoncov. Rusi zanechali na bojišti 500 mužov. Ranených bolo asi 8000.

Petrohrad: Japonci náhodou našli drôt, ktorý viedol k podkopom a odrezali ho. Výbuch podzemnej míny bol by jim spôsobil strašné škody.

París: Hovorí sa, že generál Kuropatkin s 80.000 mužmi tiahne na juh, aby oslobodil Port-Artur.

Mliekarské družstvá v Ukorsku.

Minister orby zaslal všetkým mliekarským družstvám výkaz jejich účinkovania z roku 1903. Výkaz tento poučný je v prvom ohľade pre nás skalicičanov, bo naše mliekarské družstvo je prvé v nitrianskej stolici. Vynašnil sa nitriansky stoličný hospodársky spolok, aby voľakde takéto družstvo založil, už len pre meno, že čo vykonal pre dobro ľudu, len že bez výsledku, ponač chýba ten prvý základ družstevných podnikov, dôvera.

Podivná vec, že nitrianska stolica hraničí Dolným Rakúskom, kde je 146 mliekarských družstiev a s Moravou, ktorá ich má 104, a vôbec posiaľ nikomu neprišlo na um podobné družstvo založiť. Je to ohromné vysvedčenie chudoby. V roku 1903 bolo v Uhorsku 517 mliekarských družstiev a Nitra nemala ani jednu, tu, pravda, páni z Nitry majú omnoho vážnejšie veci na práci, kto bude politizovať na miesto nich, a statočných a o dobro ľudu sa starajúcich úradníkov na odpočinok posielat? To sú omnoho vážnejšie a ľudu prospešnejšie veci.

Soznam a výkaz mliekarských družstiev je pre nás veľmi poučný, a preto ho budeme dopodrobna rozobierať a porovnávať, bo vec táto bude zaiste aj našich čitateľov zaujímať.

Vcelku je v celej Uhorskej krajine 517 mliekareň, z ktorých ale 14 sú privátne podniky. Družstvá sú najviac rozšírené v Aradskej, Báč-Bodrogskej, Baranyanskej, Mošonskej, Šopronskej, Temešskej, Tolnanskej a Torontálskej, Železnej, Vesprimskej, Zalanskej a Zvolenskej stolici, a sice dľa počtu mala: Aradská 12, Báč-Bodrogská 55, Baranynská 96, Mošonská 20, Šopronská 18, Temešská 30, Tolnanská 56, Torontálska 40, Železná 36, Vesprimska 20, Zalanská 25 a Zvolenská 15, tak že na týchto 12 stolic padne 423 mliekareň, a na tie ostatné 94!

A my vraj sme roľnícky štát.

Ešte zanimavejšie sú dáta, keď si prezreme počet zpracovaného mlieka, a príjem mliekárni, dľa ktorého si môžeme utvoriť úplný obraz s akým výsledkom mliekárne tieto pracovali, a ako boly v stave speňažiť svoje výrobky. O tom budúce.

Výmluvná statistika.

V Pešťbudine vyšla knižočka od Gejzu Petrassevicha pod názvom: „Zsidó földbirto-kosok és bérlők Magyarországon“. (Židovský statkári a arendátori v Uhorsku). Knižočku dostal u pôvodcu (Budapest, Szentkirályi-utca 28), ako aj v každom knihkupectve. Cena knižočky jedna koruna. Vynímame z nej tie najkrikľavejšie dáta: Roku 1901 previedlo sa 549.431 prenosení nepohnuteľných majetkov. Cena týchto majetkov bola 825.645.000 korún. Prenesenie len v štvrti časti stalo sa následkom smrtného pádu alebo dedičstva, v ostatných 3/4 častiach majetky prešli do cudzích rúk a v 80 perc. do rúk uhorských a zahraničných židov. R. 1875 bolo len 193.568 prenosení majetkových, cenených na 332.800.000 kor. Po jednom štvrtstoročnom, arciliberálnom vladarení prenosených majetkov bolo o 355.863 viac a ich cena o 491.845.000 korún väčšia. Dnes je v Uhorsku 2788 majetkov v rukách židovských a tieto majetky zaujímajú 2.619.300 katastrálnych jutár. A toto sú majetky len povyššie 100 katastr. jutár obsahujúce. Z týchto majetkov nachodí sa: v Zadunajsku 340 majú k. jutár 334.500; v severnom Uhorsku 571 majú k. jutár 487.000; v sever. východ. Uhorsku 407 majú k. jutár 389.000 v údolí Tisy 1211 majú k. jutár 1.202.000; v Sedmohradsku 254 majú k. jutár 206.000.

Keď k týmto majetkom pridáme malé majetky a sedliacke majetky poniže 100 katastr. jutár obsahujúce, ktoré nachodia sa v rukách židovských, a bude ich do 1.200.000 katastr. jutár, dostaneme resultát, že v Uhorsku skoro 4 milióny katastr. jutár pôdy nachodia sa v rukách židovských. Toto predstavuje 8. 18

perc. ukorskej pôdy, kdežto Židia tvoria len 4. 43 perc. obyvateľstva krajinského. Erárne majetky zaujímajú 2.7 miliona, cirkevné 2.4 miliona fideikomisy 2.3 miliona katastr. jutár židovské majetky však 4 milióny katastr. jutár.

Arendátorov pozemkov je v Uhorsku 4861 a z týchto je 3170 Židov, teda 65 perc. Arendujú 3.350.740 katastr. jutár, toto sú všetko majetky povyššie 100 katastr. jutár. Keď k týmto pridáme menšie arendované pozemky, tieto tiež doplnia pôdu, Židia obrábajú, na 4 milióny katastr. jutár.

Všetkého dohromady nachodilo by sa v rukách židovských 8 miliónov katastr. jutár, alebo 37.5 perc. uhorskej zeme. Na tejto hospodária Židia ako vlastníci alebo ako prenajímatelia.

Pôvodca konkluduje, že jestli veci budú sa ďalej len približne vyvíjať, o 100 rokov Židia budú mať 34.28 perc. uhorskej zeme vo svojom vlastníctve.

A nápadné je, že najviac pôdy majú Židia v krajoch rýdzym Maďarstvom obývaných.

Noviny z blízka i z ďaleka.

(Dopisy).

— Z Bremen. Čítam od prvopočiatku váš ct. časopis a sľadávam, že máte dopisovateľov dost z rozličných vidiekov, ba už aj z Ameriky a myslím si preto, nezaškodí pár riadkov poslať i z tejto ďalekej cudziny, ak totiž riadkom mojim miesta poprajete.

Vzdor tomu, že som tak vzdialený od Vás, citím sa byť vždy medzi Vami, trebárs ma už ováňa viacej vzdych slobodnej Ameriky a to tým viac, že som nepretržite s krajanmi z okolia ubierajúcimi sa za more. Kde ale započat, čo vám mám zaujímavého sdeliť? Zaujímavých vecí nemám, skôr snád žiaľnych, poviem vám dačo, čo každodenne zkusujem a vidím.

Smutné, ale bohužiaľ pravdivé je, že naši ľudia neprestajne poberajú sa za more, nemyslite, že z dajakej roztopašnosti, ale z biedy. Každú príležitosť využijem a strávim s krajanmi hodiny, vyzvedajú sa, čo ich boli, čo ich tlačí, že opúšťajú svoju milú rodnú zem. Obyčajne z počiatku váhajú sa mi sdôveriť, pozerajú jeden po druhom, ale pri ďalšom rozhovore soznáme sa a nevidia viac vo mne čiernokabátnika a vtedy už idú stažoby jedna za druhou, *nadávkou, a to také, že by si ich istí páni nestrčili zaiste do vačku.* Všeobecne stážujú sa na úpadok majetkový, zapríčiniť *nesnesiteľnými daniami, rozličnými pokutami a zderstvom úžerníkov.* Väčšina vie, odkiaľ toto zlo pochádza, tuto hromzí, ale doma skrčil plecía, kde mal rázne a mužne vystúpiť, dľa môjho zdania mal hromziť prv.

Toto by bola jedna a hlavná príčina, pre ktorú nútení sú naši ľudia opúšťať vlasť, sú potom i iné pády, ako špatné rodinné pomery, nesvornosť domáca, nevrnosť manželská a vzajomne. Mladici — teraz v skromnom počte — prchajú pred vojančinou, dievčence za službou, ba dokonca viacej za vydajom.

Sú potom i iné pády, cestujú i páni, smiluje sa z nich jedon-druhý nad *sirotou* alebo nad *obecnou kassou*, toto sú ale ľudia *intelligentnejší*, o takýchto sa ale človek až pozdejšie ozvie, až keď polícia len dľa podobizne doznáva sa, či ten-onen pán necestaval prostredníctvom tej-onej spoločnosti.

No už dost, viem že neradi máte dlhé dopisy, budúce vám sdelim ešte dačo, teraz už ukončujem riadky moje a prajúc snahám vašim mnoho zdraru, som váš dobre známy

Krajan.

— Zo Smolenic. Vo sväto-dušný pondelok sme mali milú slávnosť. Náš pán farár posviacal novú, od pána doktora prenajatú miestnosť „Kat. Kruhu“. Po litániach asi o 3 hodine sme sa poschádzali, prišli aj hostia, medzi nimi aj pán majiteľ domu; pán doktor a pán organista. Pred posviackou držal pán farár peknú reč, v ktorej vysvetľoval, prečo sa posväcujú mnohé veci, prečo sa posviaca aj táto miestnosť. A to veľmi pekne vysvetlil, že preto sa posväcujú veci, aby nám neškodili. A tá miestnosť preto sa posviaca, aby zlý duch bol preč od nás a dobrý duch aby nás napomáhal, že by sme sa tu čestne, poriadne zabavili, poučili, duševne a hmotne pozdvihli. Len to škoda, že tú peknú reč len 70. počuvali, kdežto

len údov máme 90. Veru mnohí chybovali. No, myslíme a dúfame, že Duch svätý len osvieti nás v tej novej miestnosti a zanecháme tie staré hriechy: nesvornosť, nevšímavosť, neúctivosť a na miesto nich osvojíme si lásku, horlivosť, úctivosť. Veď by hanba bola na nás, keď my by sme nepodporovali „Kruhu“. Keď sa mládež až z Boleráza a z Lošonca zaujíma zaň, lebo až tam odtiaľ máme údov.

Po posviacke bola zábava, ktorá sa výborne vydarila, hostia i údovia sa spolu zabávali až do 2—3 hodín ráno. Sláva pánu predsedovi, horlivým údom a pánom hostom, čo im praje
syn roľníka.

— Nový senický farár. (Zo Senice.) Co je to u nás nového? budeš sa pýtať, lastavý čitateľu. Ci sme do Senice dostali nového farára? vzdor tomu že katolícka senická fara nenie uprázdnená? Veru dostali. Predošlú nedelu sme sa sišli všetci do kostola, mysleli sme, že náš nový pán farár bude mať kázeň, boli sme náramne zvedaví, ale sme sa strašne sklamali, bo sme očuli, že náš budúci nový pán farár nenie ešte pokrstený, ale len dľa zákona Mojžišového Jehovovi obetovaný a medzi synov Abrahamových prijatý. U nás vychádza totižto jedon časopis vtastenecký pod menom „Szenic és vidéke“, a v tomto časopise nám katolíkom pán redaktor Izidor Várhelyi nariadil maďarské služby božie. Hneď sa rozniesol po Senici a okolí chýr, že pán Izidor Várhelyi bude našim farárom a zavedie maďarské služby božie. Môžete si predstaviť našu radosť, že tak hodného človeka dostaneme za farára a tým väčšie bolo naše sklamanie, keď sme videli, že pán Várhelyi ostal tým, čím bol posiaľ, dľa náboženstva židom. Nám sedliakom zo Sotinej ale to nedalo pokoja, a mysleli sme si, keď pán Izidor Várhelyi — páni z becirkú nám medzi štyrma očami hovorili, že sa pred tým Tajtlbaum menoval — má právo rozkazovať, ako máme v našom katolíckom kostele služby božie držať, poďme a pozrime sa do senickej synagogy, ako sa naši bratia židia modlia. Očuj svete a zadiv sa, v Senici vlasteneckí židia sa modlia hebrejsky a nemecky, len maďarsky nič. To je ozaj škandál, opravdivá vlastizrada. Ba očuli sme, že dietky v židovskej škole sa učia aj nemecky, a pán hlavný služný to trpi, a pán Izidor Várhelyi vie o tom a ešte ani slovičkom to vo svojich novinách nespomenul. Opravdivý škandál. Nám to zazlieva, keď sa v našej materinskej reči k Bohu modlíme, a senickí židia natoľko opovrhujú svoju materinskú maďarskú reč, že ju ani v chráme božom neuznávajú. Ej, ej, pane Izidorku, vy ste čudný človek, nám rozkazujete a vašim najbližším braťom nevieta rozkazovať, pred vašou vlastnou synagogou a školou zametajte, a nám dajte pokoj, a keď už chcete písať o katolíckych službách božích, tak sa dajte najprv pokrstiť, a potom môžete farárovať, dokiaľ ale budete Izidorom alebo aj „Izidor“ dajte nám svätý pokoj, to vám odkazujú
Sedliaci zo Sotinej.

— Z Prešporka. Blahorodý pane redaktor! Srdečne Vás prosím za uverejnenie týchto mojich pár riadkov. My v Prešporku sme sa dávno neohlásili, čo a jak sa máme, čo sa tých hmoty, na tom by sme sa nemali čo žalovať, tu náš ľud ešte sa drží na hor, no aj na duchu sa povznášame, len to veľmi ťažko ide, ten duchovný pokrm sa nášmu ľudu ťažko do srdca vzyva, lebo je mu to vedľajšia vec? a to keď je pomútený so strany socialismu, sa veľmi ťažko privyká, na naše prirodzené poklady. My sme tu mali dňa 23. mája v sväto-dušný pondelok zábavu, divadelný večierok, ktorý, môžem povedať, že dost skvele vypadol, bolo hostov na 400—500 aj z okolia sme mali hostov, naši statní Vajnorači nás poctili návštevou z Ivanky, z Trnavy, z Voderad, z Turčianskej, zo Slovenského Pravna, od všetkých, pri tom všetkom, bárs aj sme mali takých veľkých protivníkov, so strany dáždívneho počasia a potom tých, čo sa volajú Söci; — sa nám už tak počalo vodiť, že na ostatnú chvíľu, čo mali úlohy, nám ich nazpät položili, lebo nemali toho presvedčenia, citupnosti a sily odolať nátlaku pokúšajúcich elementov. Boli sme prinútení sa obrátiť na Modru, o výpomoc *Slavoša* a to bol p. Rudolf Kadlečík, ktorý nám pomohol v núdzi, za to mu vďaky vyslovujem touto cestou. „Programm“ divadelného večierka prešporského dňa 23. mája 1904: 1. Spev: „Bože, svetov Stvoriteli“, 2. Veselohra: „Oklamani

Klamári. Osoby: Barón Polesniak, statkár: (P. J. Procházka str.) Slavoš, jeho syn, major v ulánskom pluku na Kavkaze (p. R. Kadlečík) miesto p. Kokeša, ktorú úlohu nazpät položil na ostatnú chvíľu. Milina, jeho dcéra: (sl. Anna Zacharová), Dorazil, plukovník v odpôlniku: (p. J. Dianovský) miesto p. J. Halanina, ktorý musel odeštvovať v rodinných záležitostiach. Marina, jeho dcéra: (sl. Zuzana Riganová) Miloš Slavkovský: (p. K. Procházka ml.) Jozef, Lizika, Michal, jeho sluhovia: p. Fr. Masár, sl. Štefania Idri, p. And. Zedník. 3. Spev: „Od severu vietor fúka“, „Sadla muška na konárik“, „Nad Tatrou sa blýska“, „Bratislava, Bratislava“, 4. Komická scéna: „Kludní Manželia“. Osoby: Garampešti, pokútny advokát (P. Procházka st.) Porjez (p. A. Zedník) Cverna (p. K. Procházka ml.), na ostatok p. A. Zedník báseň Sládkovičovú napovedal. Čo sa týče predstavenia a spevu, môžem povedať, že veľmi výborne hrali a sa chovali a svoje úlohy plnili jedon každý svedomite od prvého až do ostatného člena. Čo môžem im v mene celého obecnstva na slávu a na zdar zavolať, nech ich Boh živí a opatrjuje na každom kroku predsavzatia jejich, že by nás mohli ešte mnoho krát jejich prítomnosťou a tak privolávať nášmu riaditeľstvu na zdar, že by nás tiež ráčil prekvapiť viac rázy takými veľkolepými zábavami, sme sa veľmi dobre zabávali, až do rána bieleho pri hudbe Knefovej: ale aj nášmu Baťkovi Fr. Idzimu ďakujeme za jeho solidnú obsluhu, nič drahšie nerátal všetko pri normálnych cenách. Tak so srdečným a rodáckym pozdravom som Váš oddaný priateľ. P. M.

— **Holiča.** U nás je teraz veselo, od istého času naše úrady pracujú plnou parou. Zahájená vojna proti „Pokroku“ nie je ešte ukončená. Stafety a citácie rozletely sa po celom okrese, ľudia sa trasú strachom, že jako to len s nimi naložia ten pán slúžny. Zeby „Pokroku“ u nás ubývalo, nepozorovať, hlúpe prenasledovanie rozširuje ho viacej, nežli jeho laonota. Divíme sa, pane redaktor, že keď samé také hrozné veci píšete do „Pokroku“, že vás ešte nezatvorili a nestrčili volakde, aby ste dali pokoj. (Keby štátny zástupca bol v našom liste niečo našiel, dávno by sme už mali processov kopu, alebo keby štátnym zástupcom bol hol. slúžny, iste by sme sedeli najmenej na 5 rokov, lenže ani jedno ani druhé nie je, a verte, ani nebude. Preto hore hlavy, nie strach, ale povedomie svätej pravdy nech rozpaluje horlivosť v srdciach ľudu, ktorý číta, rozširuje tak nevinné, vlastenecké, nepolitické čítanie, jako je náš, toľko preháňaný, „Pokrok“.) Red.)

Drobné zprávy.

— **V skalickej mliekárni** sa behom mesiaca mája spracovalo 37,386 litrov mlieka, za ktoré sa vyplatilo členom 3738 korún 60 halierov. Členovia dodávajú každý deň už 1500 litrov.

— **Mliekáreň v Dojči.** Zakladanie mliekárne v Dojči sa nevydarilo. Nie je to tak jednoduchá vec, jako si páni myslia.

— **Členom Pomocnej Pokladnice!** Ako známo, sú úradné hod. v „Pomoc. Pokl.“ od 1—4. Niektorí členovia snáď o tom vedomost nemajú, a chodia už aj po 5. hodine; tak že o 1—4 žiadna práca nie je a potom sa všetko naraz nahrnie. Prosíme pt. členov, by medzi 1—4 hodinou chodili a tak riadnu prácu neprekážali.

— **Členom sv. - Vincentského spolku a „Kat. Kruhu“.** Ponevác miestnosti skrze stavbu nie sú síce na shromaždenie, žiadajú sa pp. členovia, aby svoje poplatky odovzdali pánu pokladníkovi Pinkalskému v jeho dome, členovia sa shromažďujú u p. Gajdáča, kde bude mať cez leto miestnosti „Kat. Kruhu“.

— **Z Mor. Sv. Jánov nám píše:** V piatok 27. mája odpoľudnia zúril u nás ohromný požiar, ktorému v obeť padlo 21 domov, 25 maštali, 17 stodol, 35 chlievov a 13 pobočných stavení s 5 vozmi a 3 ušipanými. Veľkému namáhaniu trom hasičským spolkom sa podarilo oheň lokalizovať. — Chvalitebné je, že mnohi páni z našej intelligencie jako aj žandári a financí sa pri požiaru obetavosťou veľmi vyznačili. Na troch miestach prehorelo do izieb tak, že úbožiakom ostalo len to, čo na sebe mali. Milodary pre vyhorelcov týchto

vďačne prijme obecné predstavenstvo, alebo farský úrad. Konečne upozorniť musím spoluobčanov, zvláštne ale naše ženičky a dievčence, že by ku ohňu — od čoho nás ďalej Boh ochráni — neprišli z vydľami a sekerami, lež s putienkami na vodu.

— **V Neštichu** sbierajú akcie na potravný spolok. Každý Neštichan, či bohatý, či chudobný, nech si za svätú povinnosť pokladá seba i druhých aspoň 1—2 akciami napomôcť. Bohatí, pomôžte chudobným. Lepšiu, peknejšiu, Bohu milšiu almužnu sotva kedy dáte, jako to bude, keď za chudobných dáte akciu.

— **O vrbovskej železnici** z Nitrianskej dochádza nasledovná zpráva: Vrbové veľmi interessuje vystavenie železničnej čiary medzi Vrbovím a Piešťanmi, za čím neomylnne musí nasledovať aj vystavenie spájajúcej čiary vrbovsko-myjavskej. Na stavanie železnice medzi Piešťanmi (cez Terbete a Krakovany) a Vrbovím už od dávnejšieho času má licenciú statkár v Piešťanoch Ladislav Uherek, ktorý obrátil sa aj k obci Vrbové, aby prispela ku podniku. Obec zaujala sa veci a na železnicu odhlasovala na účastny 50,000 korún; krem toho aj jednotlivci slubovali 15,000 korún. Pednikateľ vo svojej prosbe obci dal tú výhodu, že odhlasovaných 50,000 korún nemusí vopred vyplatiť, lež len po vystavení a odovzdaní železnice verejnej premávke. Podnikateľ v záležitosti tejto písal už aj na stolicu a na patričné obce a tak možno úfať, že Vrbové onedlho železničnou čiarou bude spojené s hlavnou povážskou dráhou. Nutno poznamenat, že aj mesto Skalica, ktoré nemá žiadneho vidieku a odbyt pre svoje plodiny, by malo nejakú obeť, keď aj nie peňažitú, priniesť, aby železnica z Nového Mesta neišla na Holič, ale do Skalice, čo by aj pre kúpele Smrdáky veľký význam malo, ponavác by bolo direktné spojenie do Brna, Bzenca, Kyjova atď.

— **Do šaštinského Kat. Kruhu** doručil ešte v máji pán notár šaštinsky pripis, že sa nesmujú žiadne prednášky vydržiavať. Najbližšie sa očakáva, že pride nariadenie zo Senice; členovia Kat. Kruhu v Šaštine „držte hubu!“ zapchajte si uši. Pre členov sa prednášky nepolitického obsahu vydržiavať môžu, to je ministeriálne nariadenie bez jakéhokoľvek oznámenia, len divadelné predstavenie musí sa u služnovského úradu oznámiť, ovšem i každú zábavu so vstupným.

Hľadám učňa na kovárske remeslo, 14-15-ročného chlapca. Prihlásiť sa možno u Martina Cvečku v Šaštine.

Drobnosti.

— **O pápežovi Piovi IX.** rozpráva sa anekdota: Po vyhlásení amnestie priniesli niektorí kardináli novinu, že v istej kaviarni volali ľudia, „nech žije sloboda“. (Vtedy takéto volanie bolo ešte priestupkom). Sv. Otec sa usmial a povedal, ľudia vždycky volajú na slávu toho dobrodenia, ktorého posiaľ nemali.

Jako sa modlia advokáti:
Bože, neopuť mňa trpiaceho biedu,
Ponechaj mne zvaďy, pračky.
Pošli milostive svojmu ľudu,
Klepy, hádky, súdy, rvačky.

Slovák mudruje takto:
Že my máme právo, to my vieme,
Ale Bože chráň, žiadnemu to nepovieme.

Vo tme i hnilý klát svieti. Gorkij.

Niž im nedávajte, nič im neverte.

BESEDNICA.

Moja žiadost.

1.
Zlata, striebra, by som žiadal
na tom svete hojnosť,
dobře by som ho užíval,
bola by to radosť!

2.
Každý biedny by obsiahnul,
čo by treba bolo;
len by ruku ponatiahnul,
už by nešiel holo.

3.
Utrel by som sizu žiaľu,
kto by smútil z núde,
a to len pre Božiu chválu,
čo pre dušu síce.

4.
Milliony keď by stála,
kúpil by som radosť;
by do seba biedu vsiala,
zapúdila starosť.

5.
Spásu, lásku, požehnanie,
ak by dalo zlato,
preto ľudské pokolenie
kúpil by som za to.

6.
Spokojenosť všetkým stvorom,
keď bych mohol kúpiť;
takto by som zlatom, striebrom,
peklo vedel tupiť.

7.
Lenže to ver' v svete tomto
veľmi čudno ide,
kto by dobre užil zlato,
lopotí sa v biede.

8.
Boháč ale, ktorý v sláve
a v hojnosti pláva,
srdce tvrdé, neláskavé,
zavretú päsť máva. —

Strýčko Ferdinand.

Nábožný a obratný =
Miništrant.
Pre mládež r. kat. škôl.
== CENA 12 HAL. ==
Dostať u JOZ. TESLIKA
v Uhorskej Skalici.

Práve vyšiel II. sošit „Z päť dielov sveta“
Cena 20 h. Dostať: u J. Teslika v Uh. Skalici.

Vzorok zdarma! Firma kresťanská!
Lodenové sukne,
polovlnené rôznych bariet, 1 kus 65—70 kr.
100 kusov 60—65 zl.,
detské sukienky 20 kr.
dobierkou zasiela:
I. Česká vyr. a vývoz sukni lodenových
Adolfa Jelinka
v Lísku, p. Jimramov. (Morava.)
Nehodiaci sa tovar buď vymením alebo vezmem zpät a peniaz vrátim!!
Každá nespokojnosť vylúčená!!

